יום א', ט' בתשרי תשס"ג (ערב יום הכיפורים)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

"...ויאמר לו, מה לך נרדם, קום קרא אל אלוקיך, אולי יתעשת האלוקים לנו ולא נאבד?" [יונה א' 6]

בן המלך

מעשה במלך אחד, ולאשת המלך היתה שפחה.
והנה, הגיע זמן לידתן של המלכה והשפחה באותה העת. והלכה המיילדת והחליפה את התינוקות, למען תראה כיצד יפול דבר.
גדלו הילדים. ולמדו שניהם יחדיו.
בן מלך האמיתי, שנקרא בן השפחה, היה נמשך לגינוני המלכות. אך הוא נתגדל בבית העבד.
ולהפך, בן השפחה, שנקרא בן המלך, היה נמשך למנהגי העבדים. אך הוא, כדרך חינוכם של בני מלכים, היה מוכרח להתנהג בגינוני המלכות.
ויהי היום, והלך אדם אחד, וגילה באוזני בן המלך על סוד מעשה החילוף. ומאותו היום, החל בן המלך להתנכל לבן השפחה (דהיינו, לבן המלך האמיתי), עד שנאלץ לברוח...

סיפורם של בן המלך ובן השפחה הוא הסיפור שלנו.

בן המלך הוא כל אחד מאיתנו – "בנים אתם לה' אלוקיכם".
בן המלך – הוחלף.
מיום לידתו בן המלך נתפש כבן השפחה. בעיני משפחתו, בעיני הסובבים אותו, ואף בעיני עצמו – אין הוא אלא עבד.

בן המלך האמיתי נאלץ לברוח, לעזוב את ביתו, את משפחתו, את חבריו, ולהפוך לנווד, לאדם חסר בית ובמשך הזמן אף לחסר כל. בעצם, מאז ומעולם הוא היה כזה, הרי עולם העבדות מעולם לא היה העולם שלו...

בסיפור מתגלה לנו סוד גדול על עצמנו. בעומק ליבנו, מקננת תחושה של חוסר שייכות לדמות בן השפחה שבנו, להיותנו נראים כעבדי העולם הזה וצרכיו. אמנם, עדיין בשלב זה של הסיפור, אין הדברים גלויים, הם חבויים בלב פנימה...

בהמשך דרכו של בן המלך, למדים אנו כי עיקר כאבו היתה תחושת חוסר האונים: "למה ועל מה מגיע לי זאת להתגרש? אם אני בן המלך, בוודאי אינו מגיע לי זאת, ואם אין אני בן המלך, גם-כן אינו מגיע לי זאת – להיות בורח בחינם, כי מה חטאיי?!"

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

כניסת החג/צום (ב"ש): 18^{26} **צום קל וגמר חתימה טובה!**

צאת החג/צום (ב"ש): 19^{22}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום **א'**, **ט'** ב**תשרי** תשס"ג (**ערב יום הכיפורים**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

'אם באמת אני בן המלך' – חושב בן השפחה המדומה לעצמו – 'ראוי הייתי לחיות בארמון, להיות מוקף במשרתים ולא לדעת צער ומחסור.'
'ואם אני בן שפחה' – אומר בן המלך האמיתי לעצמו – ' אזי לא הייתי נרדף ומיוסר בבלבול פנימי אלא הייתי עבד ככל העבדים, עוסק בשלווה במלאכתי, בחיק משפחתי.'

ועל סיפור החיים שלנו נאמר: אם באמת הייתי בן מלך, הרי הייתי מלא טוב לב, קדושה וטהרה, ובוודאי לא הייתי מרגיש שייך לעולם של חטא ועוון. ואם הייתי שייך לעבדות, לא היו מצויים בתוכי יסורי מצפון ורגשות אשמה. הרי מי שבאמת שייך בטבעיות לעולם מסויים, אינו מתחרט ומתייסר על כך.
מספר ר' נחמן מברסלב, כי מתוך חוסר האונים והייאוש, החל בן המלך להשתכר ולהתרועע עם נשים, וחשב לבלות בכך את ימיו.
"**עיקר הנפילות באות מפני שאינו מאמין בקלותה של תשובה.**" [אורות התשובה]

אנו חיים בצל חילוף. השאלה מה אני – בן מלך או בן שפחה – כמעט ואינה נשאלת בגלוי, אך התשובות האפשריות מרחפות בחלל האישיות של כל אחד ואחד מאיתנו, ומשפיעות על מהלכי חיינו הרבה למעלה ממה שאנו משערים.
בסיפור האמיתי, **כולנו בני מלכים**, בנים אנחנו למלך הגדול – מלך מלכי המלכים.
העיניים שלנו טועות שוב ושוב. טוב ורע, מלך ועבד, הכל מתבלבל. העולם שאנו רואים אינו עולם אמיתי, הוא שרוי בחילוף.
אך אסור לנו לטעות ולהסתנוור מהחילוף שבעולם, הרי יודעים אנו – הטוב שבנו אמיתי, אנו בני המלך שהוא טוב לכל.
בסוף הסיפור, בכל אופן בסוף הפרק הראשון שלו, יתברר לנו המסע כולו באור אחר. נבין כי כל התלאות והשיכרות, כל הדברים שלכאורה מוכיחים כי אין אנו בני מלכים, כולם כצל עובר. אז נצטרף לבן המלך מהמעשה, שכבר נעשה למלך ונאמר: **"עתה אני מבין שאני בן המלך באמת..."**

~~~

יהי רצון שתקויים בנו התפילה שאנו אומרים בסיום תפילת שמונה-עשרה:
"בספר חיים , ברכה ושלום, ופרנסה טובה, וגזירות טובות, ישועות ונחמות, ניזכר וניכתב לפניך, אנחנו **וכל עמך בית ישראל** לחיים טובים ולשלום."

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

כניסת החג/צום (ב"ש): 18^{26} **צום קל וגמר חתימה טובה!**

צאת החג/צום (ב"ש): 19^{22}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.
~~~